

fælles valuta, var jo også en del økonomer. De forudså altså ikke den type behov, for at vi kunne have en fælles valuta. I givet fald ville det have været indarbejdet i traktaten.

Til hr. Keld Albrechtsen: Det er meget komplicerede spørgsmål, der bliver stillet. Nu skal jeg prøve, om jeg har forstået det.

Hvis der i den regeringskonference, der kommer til at løbe nu, kommer emner ind som f.eks. harmonisering af arbejdsmarkedsområdet og med begrundelse i den fælles valuta, og resultatet ikke skulle være af en sådan karakter, at grundloven foreskrev, at der skulle være en folkeafstemning, så beder hr. Keld Albrechtsen om, at der bliver en folkeafstemning, fordi vi har et forbehold over for den fælles valuta.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Og så ikke mere. Hr. Frank Dahlgaard.

Frank Dahlgaard (UP):

Ja, tak for ministerens svar. Ministeren siger, at der ikke står noget i Maastrichttraktaten eller Amsterdamtraktaten om disse ting. Nej, men vismændene siger jo bl.a. helt tilbage i 1992 i deres rapport, at traktaten ændres, efterhånden som der er behov for det. Og så siger de, at på længere sigt kan man forestille sig en meget vidtstrakt harmonisering på det sociale område og på arbejdsmarkedsområdet både med hensyn til finansiering af ydelserne og med hensyn til ydelserne i sig selv, altså ydelsernes størrelse. Og det må vel også omfatte folkepensionen.

Vil ministeren her i dag give et tilsagn om, at der under ingen omstændigheder, selv om Danmark skulle komme med i euroen, skal pilles ved den danske folkepension som følge af, at vi er med i euroen? Og når ministeren siger, at hun ikke har oplevet nede i EU, at man har talt om disse ting, jamen, så spørger jeg: Har ministeren ikke i hvert fald læst i medierne, da den nye kommissionsformand Prodi kom til og talte til Parlamentet dernede, det såkaldte Parlament, den 4. maj i år, at så talte han om behovet for en harmonisering af skatterne og af socialpolitikken, og at der skulle udstikkes retningslinjer for socialpolitikken, og at socialpolitikken i højere grad skulle finansieres direkte ved forsikringsordninger og ikke over skatterne?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg er fuldstændig enig i, at traktater ændres, efterhånden som der er brug for at ændre dem.

Det er jo også sket, siden Kul- og Stålnationen så dagens lys i 1950'erne. Heller ikke i 1950'erne kunne man forudse, at Muren ville falde i 1989, og at vi kunne udvide med nye demokratier i Øst- og Centraleuropa. Ingen af os kan jo se fremtiden så klart, før vi har passeret den, om man så må sige.

Jeg kan bare understrege endnu en gang, at med hele ideen med den fælles valuta og den måde, det er konstrueret på, har man centraliseret den del af de økonomiske instrumenter, pengepolitikken. Man har sagt og fastholdt, at finanspolitik, strukturpolitik, herunder arbejdsmarkedspolitik osv., er nationale anliggender. Det er slået fast, at fordelingspolitik er og bliver et nationalt anliggende. Og jeg har intet grundlag for at sige, at det vil blive anderledes, eller at der er behov for det. Og jeg kan betro hr. Frank Dahlgaard, at jeg har beskæftiget mig med disse spørgsmål mindst lige så indgående og længe, som hr. Frank Dahlgaard har.

Til hr. Keld Albrechtsen: Hvis situationen er, som jeg beskrev den før, så mener jeg helt afgjort, at der må være en folkeafstemning, for ellers konflikter det med det forbehold, medmindre det forbehold er afskaffet inden da.

Frank Dahlgaard (UP):

For at afslutte tillægsspørgsmålet: Jeg ville jo gerne have svar på mit spørgsmål, om ministeren kan garantere for, at der ikke skal pilles ved den danske folkepension, uanset hvad der måtte ske, hvis vi kommer ind i euroen. Og så vil jeg spørge, om ministeren afviser alle de kyndige folk, som siger, at der vil ske en vidtstrakt harmonisering på området, senest Mads Øvlisen fra Novo Nordisk, som i JydskeVestkysten søndag den 24. oktober siger, at skal euroen være holdbar, så vil der skulle ske en vidtstrakt harmonisering af landenes økonomiske politik. Jamen det kan man da ikke bare overse.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg garanterer, at dem, der beslutter og bestemmer over folkepensionen, er de medlemmer, der er valgt til at sidde i det danske Folketing, og ingen andre.

Jeg kan sige omkring den økonomiske harmonisering, for at bruge de ord, at der foregår en økonomisk koordinering, fordi der er fastlagt nogle rammer, inden for hvilke landene, der er med, under normale omstændigheder skal holde sig. Det er alle enige om. Det gør